

РЕШЕНИЕ № 248

гр. Перник, 22.10.2009г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в съдебно заседание на дванадесети октомври две хиляди и девета година, в състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

При участието на секретар: В.Х..

Като разгледа докладваното от съдията адм.д. № 343 по описа за 2009г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Предмет на оспорване е Решение № ПОБГВ-6 /27.07.2009 год. на ръководителя на ТП на НОИ -Перник., с което е оставено в сила Разпореждане № 131-00-1430-1/08.06.2009 год. на ръководителя на осигуряването за безработица в РУСО - Перник, с което на жалбоподателката Т.С.Р.*** е отказано отпускането на парично обезщетение за безработица.

Жалбоподателката счита, че както решението, така и разпореждането, са незаконосъобразни, тъй като за времето на висящия съдебен спор за отмяна на уволнението ѝ работодателят е бил длъжен да внася всички дължими осигуровки в пълен обем. Правото си на обезщетение черпи от обстоятелството, че независимо че дължимите осигуровки не са били внесени, те са били дължими по силата на закона, поради което са налице материалните предпоставки за отпускане на помощ за безработица. Искане се от съда да отмени издадените административни актове и постанови решение, с което административният орган да бъде задължен да отпусне на жалбоподателката парично обезщетение за безработица.

Ответникът - ръководител на ТП на НОИ - Перник, чрез упълномощен процесуален представител заявява становище за неоснователност на жалбата. Развива доводи, че в случая е приложима разпоредбата на чл. 9, ал. 3 от КСО, като за времето, през което лицето е останало без работа, поради уволнение, което впоследствие е било признато за незаконно, работодателят дължи само вноски за пенсия и ДЗПО. Моли съдът да остави в сила обжалваното мотивирано решение като правилно и законосъобразно и претендира присъждането на разноски по делото за юрисконсулстко възнаграждение.

Административен съд Перник, след като прецени условията за допустимост на жалбата, доводите на страните по съществото на спора и извърши проверка за законосъобразност на оспорения административен акт, съобразно критериите по чл. 146 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в законоустановения срок, от лице което има правен интерес да обжалва. Обжалва се акт, който подлежи на съдебен контрол - решение на ръководителя на ТП на НОИ, гр. Перник.

Разгледана по същество, жалбата се явява неоснователна, по следните съображения:

Фактическата обстановка не е спорна между страните. С влязло в сила Решение, постановено по гр. д №5926/2008г. на Пернишки районен съд е отменена заповед № 50/16.09.2008г. на директора на Професионална техническа гимназия

"Юрий Гагарин"-гр. Перник, с която е било прекратено трудовото правоотношение между работодателя и жалбоподателката Т.С.Р***., като същата със заповед № 690/30.03.2009г.е била възстановена на длъжност "учител по теория Дървообработване" в професионалната гимназия . Безспорно е, че жалбоподателката се е явила на работа на 30.03.2009 год., като считано от 10.04.2009г. трудовото ѝ правоотношение отново е било прекратено на основание чл.328 ал.1 т.2 от Кодекса на труда.

На 29.05.2009 год. със заявление, вх. № 131-00-1430 до директора на ТП на НОИ - Перник , жалбоподателката заявила правото си да ѝ бъде отпуснато парично обезщетение за безработица по реда на чл. 54а от КСО, като представила и необходимата съпътстваща документация както и трудова книжка и заповед за прекратяване на осигуряването № 729 от 09.04.2009г. По подаденото заявление за отпускане на парично обезщетение за безработица, ръководителя на осигуряването за безработица при РУСО - Перник е издал разпореждане № 131-00-1430-1/08.06.2009 год., с което е отказал исканото обезщетение, като е приел, че не е налице осигуряване за 9 месеца през последните 15 календарни месеца, като жалбоподателката не е била осигурена за фонд "Безработица". При оспорването по административен ред ръководителят на ТП на НОИ-Перник е възприел изцяло изложените мотиви и е оставил в сила разпореждането.

Безспорно е ,че за периода от 30.03.2009г. до 10.04.2009г. жалбоподателката е била осигурено лице по смисъла на чл.4 ал.1 т.1 от КСО, включващо и осигуряване за риск"Безработица", като в предхождащия го период от 17.09.2008г. до 30.03.2009г. включващ незаконното и уволнение , жалбоподателката е била осигурявана само за пенсия.

Спорът между страните е правен и се свежда до това - подлежала ли е жалбоподателката на задължително обществено осигуряване за всички осигурени социални рискове, най-малко 9 месеца през последните 15 месеца преди прекратяване на осигуряването, т. е. дали са налице материалните предпоставки на чл. 54а, ал. 1 от КСО.

Съгласно разпоредбата на чл. 54а, ал. 1 КСО, право на парично обезщетение за безработица имат лицата, които са подлежали на задължително осигуряване за всички осигурени социални рискове най-малко 9 месеца през последните 15 календарни месеца преди прекратяване на осигуряването.

Според чл. 4, ал. 1, т. 1 от КСО, задължително осигурени за всички социални рискове са работниците, наети на работа за повече от 5 работни дни или 40 часа през един календарен месец, независимо от характера на работата, от начина на заплащането и от източника на финансиране. Следователно, за да подлежи на задължително обществено осигуряване по см. на чл. 54а, ал. 1 от КСО, жалбоподателката Р. следва да е от кръга на посочените в чл. 4, ал. 1, т. 1 от КСО лица. Очевидно в чл.54а, ал.1 от КСО законодателят има предвид девет месеца

от последните 15 месеца без прекъсване, а в конкретния случай е налице прекъсване на осигуряването за безработица за периода между уволнението на 17.09.2008 г. и назначението от 30.03.2009г., а след последното назначение жалбоподателката е работила само 10 дни, за което време е бил осигурявана за всички социални рискове. В случая не се касае до нарушение от страна на работодателя, както се поддържа от оспорващата, а до изисквания на Кодекса за социално осигуряване. Съгласно чл. 9, ал. 3 КСО времето, през което лицата не са работили поради незаконно недопускане или отстраняване от работа се зачита за осигурителен стаж. Но според чл. 9, ал. 5 КСО осигурителните вноски по ал. 3 са в размерите за Фонд "Пенсии" и за допълнително задължително пенсионно осигуряване. Следователно, за посочения период жалбоподателката Р. не е била осигурявана за всички социални рискове, включващи и този за безработица. Ето защо тя няма право на обезщетение по чл. 54а КСО. Стигайки до същия окончателен правен извод ръководителят на ТП на НОИ е постановил решение, с което правилно е приложил материалния закон.

Оспореното с жалбата решение е издадено от компетентен административен орган в предписаната от закона форма, при правилно прилагане на материалния закон и спазване на процесуалните правила за издаването му, като е съобразено с целта на закона. В този смисъл, актът и потвърденото с него разпореждане се явяват законосъобразни следва да бъдат оставени в сила, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото, съобразявайки изричната претенция на процесуалния представител на ответника и разпоредбата на чл. 78 ал.8 ГПК вр. с чл.144 от АПК в полза на ТП на НОИ Перник следва да бъде присъдено юрисконсулско възнаграждение в минималния размер, съгласно Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, обн. ДВ, бр. 64 от 23.07.2004 г., изм. и доп., бр. 2 от 9.01.2009 г.

Мотивиран така и на основание чл.172 ал.2, предл.2-ро от АПК,
Административен съд Перник ,

РЕШИ:

Отхвърля жалбата на Т.С.Р. ***, против решение № ПОБГВ-6 /27.07.2009 год. на ръководителя на ТП на НОИ -Перник., с което е оставено в сила Разпореждане № 131-00-1430-1/08.06.2009 год. на ръководителя на осигуряването за безработица в РУСО - Перник.

Осъжда Т.С.Р., ЕГН *****, да заплати на ТП на НОИ, гр. Перник сумата от 150 лв., представляващи юрисконсулско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му, чрез изпращане на препис от същото.

Съдия:/п/